

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 11Co/33/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4123204662
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Šišková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2023:4123204662.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Šiškovej a členov senátu JUDr. Dariny Vargovej a Mgr. Mareka Janigloša, v právnej veci žalobcu: JUDr. Ing. F. G., nar. XX. XX. XXXX, T. XX V., D., proti žalovanému v 1. rade: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, v 2. rade: U9, a.s., Zelinárska 6, Bratislava, IČO: 35 849 703, v 3. rade: M. Z., nar. XX. XX. XXXX, O. XXXX/XX, D., o neplatnosť dražby, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu č. k. 10C/34/2023-39 zo dňa 04. 07. 2023, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým uznesením zo dňa 04. 07. 2023 súd prvej inštancie rozhodol tak, že návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáha určenia neplatnosti dobrovoľnej dražby nehnuteľností evidovaných na LV č. XXX, katastrálne územie: U., obec U., okres D., Okresný úrad Nitra - katastrálny odbor a to: Pozemky parcely registra „C“: parc. číslo: XXXX/X, výmera: XXXX m², druh pozemku: záhrada, parc. číslo: XXXX/X, výmera: XX m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, parc. číslo: XXXX/X, výmera: XXXX m², druh pozemku: záhrada, parc. číslo: XXXX/X, výmera: X m², druh pozemku: záhrada, stavby: s. č. XXX, na parcele číslo: XXXX/X, druh stavby: 10/Rodinný dom, popis stavby: rodinný dom, ktorá bola zverejnená v obchodnom vestníku č. 14/2023 dňa 20. 01. 2023 pod č. 5/2023, uskutočnila sa na návrh žalovaného v 1. rade dňa 28. 02. 2023 a bola organizovaná žalovaným v 2. rade ako dražobníkom, v ktorej licitátor udelil príklep žalovanému v 3. rade ako vydražiteľovi a jej priebeh bol osvedčený notárskou zápisnicou č. N 85/23, NZ 5409/23, NCRIs 5627/23.

2. Žalobu žalobca odôvodnil tým, že bol pôvodným vlastníkom uvedených nehnuteľností. Žalovaný v 1. rade ako údajný záložný veriteľ navrhol vykonanie dobrovoľnej dražby podľa zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách. Dražba sa uskutočnila dňa 28. 02. 2023, organizoval ju žalovaný v 2. rade ako dražobník, pričom v dražbe licitátor udelil príklep žalovanému v 3. rade ako vydražiteľovi. Cena dosiahnutá vydražením bytu bola podľa jemu dostupných informácií v sume XXX.XXX,XX eur a priebeh dražby bol osvedčený notárskou zápisnicou č. N 85/23, NZ 5409/23, NCRIs 5627/23. Z dôvodu pochybení, resp. opakovaných porušení právnych predpisov dražobníkom a tiež žalovaným v 1. rade pri doručovaní písomností týkajúcich sa dražby, nemal v zákonnej lehote pred konaním dražby vedomosť o konaní tejto dražby, o jej priebehu, pričom doposiaľ nemá ani vedomosť o tom, v akom znení vyhotovil notár notársku zápisnicu osvedčujúcu priebeh dražby. Údaje o vykonaní záznamu v príslušnom liste vlastníctva k nehnuteľnostiam, ako aj o vydražiteľovi a tiež v podstate o celom priebehu výkonu záložného práva získal iba z verejne dostupných informácií na internete. V procese prípravy a uskutočnenia vyššie uvedenej dražby došlo podľa jeho názoru k viacerým porušeniam zákona o dobrovoľných dražbách a ku konaniu hrubo porušujúcemu dobré mravy, na základe čoho došlo k podstatnému zásahu do jeho práv. Za najzávažnejšie porušenie zákona o dobrovoľných dražbách v procese realizácie predmetnej dražby považuje, že a) pohľadávka záložného veriteľa je,

resp. bola vymáhaná aj v exekučnom konaní a zároveň aj prostredníctvom výkonu záložného práva, čo považoval za neprípustné, najmä ale nielen z dôvodu navyšovania trov konania ako exekučného, tak aj nákladov dobrovoľnej dražby, b) celková hodnota dražených nehnuteľností, ktoré pozostávali z viacerých nehnuteľností, ktoré je možné užívať samostatne, presahovala viac ako 3 krát výšku samotnej pohľadávky, na základe čoho je zrejmé, že nebolo potrebné dražiť všetky nehnuteľnosti, ale iba niektorú z nich, c) postúpenie pohľadávky z právneho predchodcu záložného veriteľa na záložného veriteľa mu nebolo riadne oznámené, d) dražobník doručoval všetky písomnosti v skrátenej 7 dňovej lehote tak, aby nemal možnosť si doručované zásielky prevziať a takto mu doručoval najmenej dražobnú vyhlášku, znalecký posudok a tiež oznámenie o začatí výkonu záložného práva, e) znalecký posudok bol vyhotovený v zrejmom rozpore s platnou právnou úpravou, na základe čoho bola aj hodnota dražených nehnuteľností určená 3 násobne nižšia ako bola reálna hodnota nehnuteľností v danom čase a mieste, teda bola viacnásobne podhodnotená. Znalecký posudok okrem toho obsahuje zrejmé chyby ako napr. dostupnosť sietí k nehnuteľnostiam, opis neexistujúcich stavieb a pod., na základe čoho je možné ho označiť za nepravdivý, resp. neúplný, f) žalovaní v 1. a 2. rade mu ako dlžníkovi aj napriek jeho opakovaným žiadam neoznámili výšku pohľadávky, ktorej splnenie sa realizovalo prostredníctvom dražby, neposkytli mu žiadnu súčinnosť, nereagovali na jeho žiadosť na oznámenie výšky dlžnej sumy a platobných údajov pre zaplatenie pohľadávky aj napriek tomu, že mohol pohľadávku zaplatiť ešte pred dražbou a predísť tak predaju nehnuteľností na dražbe. Keďže ide o porušenie zákona o dobrovoľných dražbách takej intenzity, že je samo o sebe dôvodom určenia neplatnosti dobrovoľnej dražby, podal žalobu o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby.

3. Žalobca následne podal návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým požadoval, aby súd prvej inštancie zakázal žalovanému v 3. rade ako výlučnému vlastníkovi nehnuteľností akýmkoľvek spôsobom nakladať s nehnuteľnosťami, ktoré sú už zapísané na liste vlastníctva č. XXXX pre k. ú. U., obec U., okres D. ako: pozemok parc. č. XXXX/X o výmere XXX m², druh pozemku záhrada, parcela registra „C“, pozemok parc. č. XXXX/X o výmere XX m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria, parcela registra „C“, pozemok parc. č. XXXX/X o výmere XXX m², druh pozemku záhrada, parcela registra „C“, pozemok parc. č. XXXX/X o výmere X m², druh pozemku záhrada, parcela registra „C“, pozemok parc. č. XXXX/XX o výmere XXX m², druh pozemku záhrada, parcela registra „C“, pozemok parc. č. XXXX/XX o výmere XXX m², druh pozemku záhrada, parcela registra „C“, pozemok parc. č. XXXX/XX o výmere XXX m², druh pozemku záhrada, parcela registra „C“, dom s. č. XXX, stojaci na pozemok parc. č. XXXX/X, druh stavby: rodinný dom, najmä uvedené nehnuteľnosti predať, darovať, zameniť, zaťažiť alebo iným spôsobom previesť vlastnícke právo k nehnuteľnostiam alebo tieto nehnuteľnosti iným spôsobom zmeniť, rozdeliť, sceliť a/alebo zmeniť ich označenie, výmeru a druh, a to až do právoplatného rozhodnutia v tomto konaní s tým, že žalovaný v 3. rade je povinný nahradiť mu trovy konania v plnom rozsahu.

4. Návrh odôvodnil tým, že z výpisu z LV č. XXXX pre k. ú. U. je zrejmé, že sa žalovaný v 3. rade ako výlučný vlastník vyššie uvedených nehnuteľností snaží o prevod vlastníckeho práva ku všetkým nehnuteľnostiam na základe kúpnej zmluvy, ktoré konanie o vklad vlastníckeho práva je vedené Okresným úradom Nitra, katastrálny odbor pod č. V-4177/2023 a bolo začaté na základe návrhu na vklad vlastníckeho práva, ktorý podal žalovaný v 3. rade bezodkladne po tom, ako sa dozvedel, že bola podaná žaloba, čím je jednoznačne preukázaný jeho úmysel previesť vlastnícke právo k nehnuteľnostiam a týmto spôsobom sťažiť, resp. úplne znemožniť žalobcovi v prípade úspechu v konaní navrátenie vlastníckeho práva, resp. aj možnosť domáhať sa prípadnej náhrady škody. Je tiež nepochybné, že v prípade, že žalovaný úspešne prevedie vlastnícke právo k nehnuteľnostiam v prospech tretej osoby, bude potrebné iniciovať v rámci tohto konania spor s ďalšou sporovou stranou, čo je tiež v rozpore so zásadou hospodárnosti konania, čomu je možné tiež predísť nariadením neodkladného opatrenia v zmysle tohto návrhu. Konanie žalovaného ako aj priložené listinné dôkazy preukazujú dôvodnosť tohto návrhu a potrebu urgentnej a neodkladnej úpravy pomerov medzi stranami sporu a tiež obavu, že v prípade jeho úspechu v spore vykonateľnosť rozhodnutia bude ohrozená, resp. úplne znemožnená. Obava z uvedeného je pritom nielen teoretická, ale je daná reálnym stavom, resp. konaním žalovaného, ktorý koná tak, aby znemožnil prípadný výkon rozhodnutia a sťažil mu uplatňovanie jeho práv.

5. Súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí uviedol, že žalobca, ktorý bol vlastníkom nehnuteľností, ktoré boli predmetom dobrovoľnej dražby, tvrdil, že dobrovoľná dražba je neplatná z dôvodu viacerých porušení zákona o dobrovoľných dražbách a z dôvodu konania v rozpore s dobrými mravmi, ktoré dôvody

konkrétne označil v žalobe písm. a) až e). Podľa ustanovenia § 21 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách však možno určiť neplatnosť dobrovoľnej dražby iba ak sa spochybňuje platnosť záložnej zmluvy alebo ak boli porušené ustanovenia zákona o dobrovoľných dražbách. Žalobca však v žalobe platnosť záložnej zmluvy nespochybňoval a skutočnosti, ktorými mal byť podľa neho porušený zákon o dobrovoľných dražbách, neosvedčujú dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému by mala byť poskytnutá súdna ochrana, pričom konanie hrubo porušujúce dobré mravy nie je dôvodom neplatnosti dobrovoľnej dražby. Návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by mal súd zakázať žalovanému v 3. rade ako vydražiteľovi podľa § 325 ods. 2 písm. d) CSP nakladať s nehnuteľnosťami, preto nie je dôvodný, a to ani za stavu, že v konaní bolo osvedčené, že nehnuteľnosti sú predmetom ďalšieho prevodu. Okrem toho len táto skutočnosť nemá vplyv na to, že by podľa § 325 ods. 1 CSP bolo potrebné bezodkladne upraviť pomery navrhnutým neodkladným opatrením, pretože okruh strán sporu o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby je určený § 21 ods. 4 zákona o dobrovoľných dražbách.

6. Súd prvej inštancie sa ďalej bližšie zaoberal iba dôvodmi, ktoré žalobca v žalobe konkretizoval, ktoré neboli podľa názoru súdu prvej inštancie dôvodné. K predaju nehnuteľnosti na dobrovoľnej dražbe môže prísť aj napriek tomu, že záložným právom zabezpečenú pohľadávku možno uspokojiť iným spôsobom napr. v exekučnom konaní. Uviedol, že žalobca v konaní netvrdil, kto bol pôvodný veriteľ pohľadávky, nijakým spôsobom túto pohľadávku, právny dôvod jej vzniku a jej výšku nešpecifikoval. Hoci z jeho e-mailu možno vyvodiť, že pôvodným veriteľom bola spoločnosť Wüstenrot stavebná sporiteľňa a.s., nie je povinnosťou súdu nachádzať skutkové tvrdenia, ktoré majú byť predmetom žaloby (resp. návrhu) v pripojených listinných dôkazoch. Žalobca preto neosvedčil, že by hodnota dražených nehnuteľností presahovala viac ako 3 krát výšku samotnej pohľadávky, že by bolo možné nehnuteľnosti užívať samostatne, že by mu pôvodný veriteľ neoznámil postúpenie pohľadávky. Znalecký posudok bol zo dňa 07. 12. 2022 a preto nebol straší ako 6 mesiacov podľa § 12 ods. 1 zákona o dobrovoľných dražbách a žalobca neosvedčil, že by mal vady alebo nedostatky, o ktorých tvrdil. Netvrdil, že by mu žalovaný v 2. rade znalecký posudok nezaslal najneskôr 30 dní pred dňom konania dražby podľa § 12 ods. 4 zákona č. 527/2002 Z. z. alebo že by mu oznámenie o dobrovoľnej dražbe (§ 17 zákona o dobrovoľných dražbách, ktoré zrejme mal na mysli pri označení „dražobnej vyhlášky“) nezaslal najmenej 15 dní pred otvorením dražby podľa § 17 ods. 2 a 5 zákona o dobrovoľných dražbách. Žalobca svoje námietky ohľadne doručovanie písomností založil iba na tvrdení, že žalovaný v 2. rade mu písomnosti doručoval v skrátenej odbernej lehote na ich vyzdvihnutie v dĺžke 7 dní a on preto nemal možnosť sa s nimi oboznámiť, čo však zákon nevylučuje. Žalovaný v 2. rade pritom doručoval písomnosti žalobcovi podľa § 10 ods. 1 zákona o dobrovoľných dražbách poštou, formou listovej zásielky do vlastných rúk, na adresu trvalého pobytu žalobcu, kde bola žalobcovi doručená písomnosť aj zo strany súdu prvej inštancie v tomto konaní. Pred konaním dražby bola iba jedna písomnosť uložená na pošte dňa 24. 01. 2023 doručovaná žalobcovi v odbernej lehote 7 dní, pričom žalobca netvrdil, že by mal nejaký objektívny dôvod na to, aby si písomnosti v lehote 7 alebo 10 dní na pošte neprevzal. Podľa § 111 CSP sa preto považujú za doručené dňom vrátenia nedoručenej zásielky, aj keď sa o tom žalobca nedozvedel. Žalovaný v 1. a 2. rade v tomto štádiu konania neboli povinní zo žalobcom komunikovať ohľadne dobrovoľného splnenia si povinností, v čom súd prvej inštancie nevidel z ich strany porušenie dobrých mravov. Pretože návrh na nariadenie neodkladného opatrenia nebol podľa názoru súdu prvej inštancie dôvodný, zamietol ho.

7. Voči uvedenému uzneseniu súdu prvej inštancie podal žalobca odvolanie zo dňa 15. 08. 2023, v ktorom uviedol, že napadnuté uznesenie považuje za nesprávne a nezákonné najmä z dôvodu, že súd prvej inštancie prostredníctvom tohto uznesenia v podstate bez zachovania zásad civilného sporového konania vykonal a hodnotil dôkazy a následne vydal uznesenie, ktoré má povahu a obsah rozhodnutia vo veci samej. Takýto postup súdu prvej inštancie považuje za nesprávny, pričom zároveň tiež za nesprávne považuje aj skutkové zistenia, ku ktorým dospel súd prvej inštancie pri hodnotení vykonaných dôkazov. Žalobcom tvrdené skutočnosti súd prvej inštancie buď odmietol ako nepreukázané (hodnota nehnuteľností, resp. jej deliteľnosť), resp. vyhodnotil ako skutočnosti, ktorými nebol porušený zákon o dobrovoľných dražbách. Ani jeden z dôkazov však nevykonal v súlade s § 188 ods. 1 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej iba ako „CSP“). Aj napriek tomu však ku každému dôkazu skonštatoval, že svedčí v neprospech žalobcu alebo nepreukazuje žalobcom tvrdené skutočnosti. Poukázal na vyjadrenie súdu prvej inštancie v znení „nie je povinnosťou súdu nachádzať skutkové tvrdenia, ktoré majú byť predmetom žaloby. resp. návrhu v pripojených listinných dôkazoch“, čo považoval za neprípustné, nakoľko tým súd prvej inštancie konštatuje, že pripojené listinné dôkazy ani neskúma a aj napriek tomu ich hodnotí a následne na základe nich rozhoduje. Aj z tohto dôvodu preto považoval rozhodnutie súdu prvej inštancie za arbitrárne, keďže svojvoľne nielen rozhoduje, ale podľa vlastného vyjadrenia aj

hodnotí dôkazy, ktoré ani nepovažuje za potrebné preskúmať. Žalobca nikdy nepožadoval od súdu aby nachádzal skutkové tvrdenia skryté v predložených dôkazoch, ale aby postupoval výlučne v súlade s platnými právnymi predpismi, dôkazy hodnotil tak, ako je to vyžadované podľa príslušných ustanovení CSP a najmä pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia postupoval tak, aby hodnotenie dôkazov v „skrátenom“ čase, ktorý CSP stanovuje pre rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, nebolo vykonané na úkor kvality dokazovania, tak ako tomu bolo v tomto prípade.

8. Ďalej uviedol, že znalecký posudok nebol síce starší ako 6 mesiacov ku dňu konania dobrovoľnej dražby, avšak tento žalobcovi nebol riadne doručený. Za riadne doručenie nemožno považovať doručovanie tak závažnej písomnosti v skrátenej doručovacej lehote počas Vianočných sviatkov, kedy je predpoklad, že v uvedenom čase ani adresát písomnosti nebude mať možnosť si písomnosť v skrátenej lehote prevziať. Neexistoval žiadny dôvod doručovať v skrátenej lehote a takto uprieť žalobcovi právo na podanie námietky voči znaleckému posudku, ktorý ďalej obsahuje závažné chyby, na ktoré súd prvej inštancie upozornil. Súd prvej inštancie nevzal do úvahy skutočnosť, že znalecký posudok nebol žalobcovi doručený, nemal možnosť sa s ním žiadnym spôsobom oboznámiť (s výnimkou výňatku zo znaleckého posudku uvedeného vo verejne prístupnej vyhláške o dražbe nehnuteľnosti, ktorá však neobsahuje úplný znalecký posudok), a teda žalobca ani nemal ako súdu predložiť tento znalecký posudok v tomto štádiu konania (po podaní návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia do času rozhodnutia o návrhu) a ani preukázať jeho nesprávnosť a zjavné chyby, ktoré sa v ňom nachádzajú. Rovnako tiež žalobca nemal možnosť v čase od vykonania dobrovoľnej dražby, v čase rozhodovania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia zabezpečiť nový znalecký posudok, nakoľko už nemal prístup k predmetným nehnuteľnostiam a bez nariadenia znaleckého dokazovania zo strany súdu by takto predložený dôkaz ani nemal zmysel, nakoľko by bol jednoznačne spochybnený žalovanými. Súd prvej inštancie preto nesprávne vyhodnotil tieto skutkové tvrdenia a svojím postupom odňal žalobcovi možnosť konať pred súdom tým, že jeho skutkové tvrdenia, ktoré nemajú povahu napr. chýb v písaní alebo počítaní, ale závažných chýb (ako hodnotenie už neexistujúcej stavby, studne, prípojky vody a plynu...) vyplývajúce aj z vyhlášky o dobrovoľnej dražbe. Rovnako tiež vyhodnotenie tvrdenia žalobcu o možnosti realizovať dražbu iba jednej z nehnuteľností, čím by rovnako bola uspokojená pohľadávka žalovaného v 1. rade bez potreby predaja všetkých nehnuteľností, bolo zo strany súdu prvej inštancie nesprávne. Súd prvej inštancie len stroho konštatoval, že žalobca tieto skutočnosti neosvedčil, čo je neprípustné a keďže súd prvej inštancie svoje konštatovania žiadnym spôsobom ani neodôvodnil, je rozhodnutie v tejto časti aj nepreskúmateľné a nesprávne. Je zrejme, že z dôvodu ignorovania žiadosti žalobcu o vyčíslenie zostatku pohľadávky žalovaného v 1. rade nemal žalobca možnosť súdu preukázať výšku pohľadávky (ktorú žalobca doteraz nevie, nakoľko mu ani po viac ako 6 mesiacoch túto informáciu veriteľ - žalovaný v 1. rade neposkytol), a teda ani nemal možnosť bez súčinnosti súdu, ktorý môže v konaní z úradnej moci túto informáciu od žalovaného vyžiadať. Uvedené skutočnosti však zjavne zakladajú dôvodnú pochybnosť o správnosti postupu žalovaného pri výkone dobrovoľnej dražby a teda aj dôvodnosť nároku - žaloby podanej žalobcom, následne teda aj dôvodnosť podaného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Súd prvej inštancie správne konštatoval, že žalovaný v 3. rade koná tak, aby previedol vlastnícke právo k dotknutým nehnuteľnostiam, čo zakladá dôvodnosť podaného návrhu, pričom považoval za dôležité dať odvolaciemu súdu do pozornosti skutočnosť, že ako žalobca bol hneď v nasledujúci deň po prijatí žaloby súdom kontaktovaný jemu neznámymi osobami ohľadom podaného návrhu a zároveň v tento deň žalovaný v 3. rade urobil právny úkon za účelom prevodu nehnuteľností v prospech tretej osoby. Celé toto konanie vyvoláva dôvodnú pochybnosť o zákonnosti postupu súdu prvej inštancie, o tom akým spôsobom a od koho sa žalovaný v 3. rade dozvedel o podanej žalobe, nakoľko podľa vedomosti žalobcu v čase po podaní žaloby nebol žiadny zo žalovaných nahliadnuť do spisu na Okresnom súde Nitra a rovnako ani podľa záznamov nenahliadli v tomto čase do elektronického súdneho spisu. Aj napriek tomu mal najmenej žalovaný v 3. rade vedomosť o prebiehajúcom konaní a opakovane prostredníctvom žalobcovi neznámych osôb oslovoval žalobcu s požiadavkami ohľadom tohto konania a snažil sa bezodkladne previesť vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam, aby tak sťažil žalobcovi uplatňovanie svojich práv. Všetky uvedené skutočnosti len potvrdzujú dôvodnosť ako podanej žaloby, tak aj návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

9. Doručovanie v skrátenej lehote považuje žalobca za nezákonné a nesprávne, porušujúce ustanovenia zákona o dobrovoľných dražbách. Pre takýto spôsob doručovania písomností neexistoval zákonný dôvod, súd prvej inštancie ho však nesprávne označil za zákonný, s čím dôrazne nesúhlasí. Z ustanovenia § 10 ods. 1 Zákona o dobrovoľných dražbách, ktorý odkazuje už na neaktuálny Občiansky

súdny poriadok, konkrétne na ust. § 45 až § 50, je možné konštatovať, že pri doručovaní sa má postupovať v zmysle ust. § 111 až § 116 CSP, a teda dražobník má postupovať pri doručovaní tak zásadných písomností ako je znalecký posudok a vyhláška o dobrovoľnej dražbe v súlade s týmito zákonnými ustanoveniami, a to nie iba ust. § 111 CSP, ako nesprávne uvádza súd prvej inštancie, ale zohľadňujúc aj ust. § 116 CSP, pri ktorom sa výslovne uvádza lehota nie kratšia ako 15 dní v prípade doručovania zverejnením na úradnej tabuli súdu. Súd prvej inštancie totiž podľa svojho výkladu doručovania dáva a odobruje dražobníkovi úplnú svojvoľu pri doručovaní, kedy si podľa názoru súdu môže dražobník určovať lehotu na doručovanie ako sám chce, či 7 alebo 10 dní, podľa súdu prvej inštancie by teda bolo v poriadku, ak by doručoval v podstate aj s úložnou dobou 1 alebo 2 dni. Takáto arbitrárnosť a svojvoľa je absolútne neprípustná, navyše ešte schvaľovaná súdom. Podľa poštových podmienok je úložná doba zásielok 18 dní a ani CSP a ani iný právny predpis neustanovuje, že by si mohol dražobník určovať úložnú dobu kratšiu tak, ako to žalovaný svojvoľne urobil v tomto prípade, dokonca opakovane. V prípade, ak by dražobník doručoval písomnosti riadne, teda s úložnou dobou 18 dní /podľa bodu 21.1 poštových podmienok/, nesplnil by ani zákonom vyžadovanú podmienku doručiť dražobnú vyhlášku riadne a včas pred termínom konania dražby, resp. by v prípade podania námietok proti znaleckému posudku nemohol realizovať dražbu tak náhlivo, ako to dražobník vykonal. Celé konanie dražobníka s doručovaním je možné hodnotiť iba ako účelové, aby mohol realizovať dražbu aj napriek opakovaným závažným porušeniam zákona. Súd prvej inštancie sa však týmito skutočnosťami vôbec nezaoberal. Naopak výchovne karhal žalobcu, že si neprevzal zásielky počas Vianoc v 7 dňovej, resp. neskôr v 10 dňovej skrátenej lehote, ktorú mu veľkoryso poskytol dražobník, keď mu ako samozvaný zákonodarca neurčil napr. 1, 2 alebo 5 dňovú úložnú lehotu. Súd prvej inštancie postupoval arbitrárne a svojvoľne bez aplikácie zákonného ustanovenia, ktoré by umožňovalo dražobníkovi takéto flagrantné rozhodovanie o tom, koľko času dá žalobcovi na prevzatie zásielky. Rozhodol, že je to v poriadku a žalobca sa nemá sťažovať, že si v takýchto lehotách písomnosti neprevzal. Ak súd prvej inštancie má za to, že doručovanie v takto svojvoľne skrátených lehotách je zákonné a takémuto konaniu má byť poskytnutá súdna ochrana, vyvstáva otázka, či takýmto spôsobom doručuje aj sám súd, teda ako často a či vôbec skracuje úložné lehoty na prevzatie písomnosti, keď doručuje stranám sporu, resp. ďalším osobám. Ak takto nekoná, nie je možné teda ani konštatovať, že takto môže konať dražobník, ktorého nemožno dávať do jednej roviny so súdmi.

10. Súd prvej inštancie konštatoval, že žalovaný v 1. rade a ani žalovaný v 2. rade v tomto štádiu konania neboli povinní zo žalobcom komunikovať ohľadne dobrovoľného splnenia si povinností, v čom súd prvej inštancie nevidel z ich strany porušenie dobrých mravov. Z tohto úsudku súdu prvej inštancie však nie je zrejmé, čo tým myslel, keďže nijako nedefinoval „toto štádium konania“. Rovnako takéto označenie nejakého štádia konania nie je definované žiadnym právnym predpisom a ani iným spôsobom. Nie je zrejmé, či ide o konanie súdne, alebo konanie - výkon záložného práva. V tejto časti je preto uznesenie nepreskúmateľné, nesprávne, nedáva odpoveď na podstatnú otázku, prečo súd považoval nejaké štádium konania za časový úsek, v ktorom veriteľ a ani dražobník nie sú povinní oznámiť dlžníkovi výšku pohľadávky a možný spôsob jej zaplatenia. Až do splnenia dlhu je veriteľ a rovnako aj dražobník povinný komunikovať s dlžníkom ohľadom výšky a možnosti splnenia dlhu. Akékoľvek štádium konania mal súd prvej inštancie na mysli, ide o nesprávne právne posúdenie a teda závažný nedostatok napadnutého uznesenia. Súd prvej inštancie nekriticky a celkom zjavne povýšil záujmy žalovaných nad práva žalobcu, poskytol súdnu ochranu konaniu v zrejmom rozpore so zákonom, ktorého cieľom bolo iba ignorovanie požiadavky žalobcu adresovanej veriteľovi za účelom splatenia dlhu, aby tak následne mohol veriteľ spoločne s dražobníkom (a je možné konštatovať, že aj v spolupráci so žalovaným v 3. rade) realizovať dražbu aj napriek tomu, že žalobca mal reálny záujem splatiť pohľadávku, ktorú mohol zaplatiť až do začatia dražby. Dokonca ani po pol roku nebola žalobcovi od žalovaného v 1. rade doručená žiadna odpoveď na jeho požiadavky. V záujme prechádzania pochybností o úmysle žalobcu zaplatiť pohľadávku uviedol, že veriteľovi boli adresované celkom tri žiadosti o oznámenie výšky pohľadávky a spôsobe jej zaplatenia, prvá viac ako 5 dní pred dňom konania dražby a to emailom ako aj osobným doručením do sídla, následne znovu opakovane deň pred konaním dražby. Veriteľ je pritom spoločnosť špecializujúcou sa na odkup pohľadávok a ich následné vymáhanie, podľa vedomosti žalobcu zamestnáva niekoľko desiatok zamestnancov, čiže nič mu nemohlo brániť poskytnúť dlžníkovi údaje pre zaplatenie dlhu.

11. Záverom poukázal na to, že skutočnosť, že dlžník uzavrie záložnú zmluvu ešte neopravňuje veriteľa k šikanóznemu, svojvoľnému narábaniu so založeným majetkom dlžníka, bez ohľadu na to ako si dlžník uvedomuje alebo neuvedomuje riziko straty majetku. Dobrovoľná dražba a výkon záložného práva môžu

byť realizované výlučne podľa zákona a nie tak, ako to urobili žalovaní. Žalobca mal riadne a včas ešte pred konaním dražby záujem zaplatiť pohľadávku, čo by v prípade, ak by boli žalovaní konali v súlade s platnou legislatívou, zabránilo konaniu dražby. Z predložených dôkazov a po aplikácii príslušných zákonných ustanovení je zrejmé, že žalovaní konali nezákonne, účelovo s cieľom obráť žalobcu o vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam.

12. Odvolací súd doručoval podané odvolanie žalovanému v 3. rade na vyjadrenie v súlade s ust. § 329 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Tento sa k odvolaniu žalobcu v stanovenej lehote nevyjadril.

13. Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (ust. § 379 a § 380 Civilného sporového poriadku), preskúmal napadnuté uznesenie, prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Napadnuté uznesenie je vo výroku vecne správne, a preto ho potvrdil. Dospel totiž k rovnakému záveru ako súd prvej inštancie, že pre nariadenie neodkladného opatrenia neboli splnené podmienky, pričom predmetnú vec posudzoval podľa nasledujúcich ustanovení zákona:

Podľa § 151a Občianskeho zákonníka, záložné právo slúži na zabezpečenie pohľadávky a jej príslušenstva tým, že záložného veriteľa oprávňuje uspokojiť sa alebo domáhať sa uspokojenia pohľadávky z predmetu záložného práva (ďalej len „záloh“), ak pohľadávka nie je riadne a včas splnená.

Podľa § 151j ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak pohľadávka zabezpečená záložným právom nie je riadne a včas splnená, môže záložný veriteľ začať výkon záložného práva. V rámci výkonu záložného práva sa záložný veriteľ môže uspokojiť spôsobom určeným v zmluve alebo predajom zálohu na dražbe podľa osobitného zákona, alebo domáhať sa uspokojenia predajom zálohu podľa osobitných zákonov, ak tento zákon alebo osobitný zákon neustanovuje inak.

Podľa § 10 ods. 1 zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách a o doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) (ďalej len „zákon o dobrovoľných dražbách“) v znení účinnom do 30. 06. 2023, písomnosti sa doručujú poštou formou listovej zásielky do vlastných rúk, a ak to nie je možné alebo účelné, doručujú sa iným preukázateľným spôsobom do vlastných rúk osobe, ktorej sú určené. Na doručovanie sa primerane použijú ustanovenia osobitného predpisu.

Podľa § 13a ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách, veriteľ je povinný na žiadosť dražobníka poskytnúť potrebnú súčinnosť na zistenie pravosti a výšky pohľadávky.

Podľa § 17 ods. 9 zákona o dobrovoľných dražbách, dražobník je povinný na žiadosť dlžníka alebo vlastníka predmetu dražby oznámiť výšku pohľadávky s vyčísleným príslušenstvom a nákladmi dražby. Dražobník je oprávnený toto oznámenie neposkytnúť, ak žiadateľ odmietne preukázať svoju totožnosť.

Podľa § 19 ods. 1 písm. k) zákona o dobrovoľných dražbách, dražobník je povinný upustiť od dražby najneskôr do jej začatia, ak je navrhovateľom dražby záložný veriteľ a dlžník alebo vlastníak predmetu dražby pred dražbou zloží dražobníkovi na účely splnenia dlhu sumu rovnajúcu sa pohľadávke s príslušenstvom vrátane nákladov dražby v rozsahu, v akom je povinný ich znášať; dražobník je oprávnený prijať plnenie popri veriteľovi.

Podľa § 21 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách, v prípade, ak sa spochybňuje platnosť záložnej zmluvy alebo boli porušené ustanovenia tohto zákona, môže osoba, ktorá tvrdí, že tým bola dotknutá na svojich právach, požiadať súd, aby určil neplatnosť dražby. Právo domáhať sa určenia neplatnosti dražby zaniká, ak sa neuplatní do troch mesiacov odo dňa príklepu okrem prípadu, ak dôvody neplatnosti dražby súvisia so spáchaním trestného činu a zároveň ide o dražbu domu alebo bytu, v ktorom má predchádzajúci vlastníak predmetu dražby v čase príklepu hlásený trvalý pobyt podľa osobitného predpisu; v tomto prípade je možné domáhať sa neplatnosti dražby aj po uplynutí tejto lehoty. V prípade spoločnej dražby bude neplatná len tá časť dražby, ktorej sa takýto rozsudok týka.

Podľa ust. § 324 ods.1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

Podľa ust. § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

Podľa ust. § 325 ods. 2 písm. d) CSP, neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečo sa zdržala alebo niečo znášala.

Podľa ust. § 326 ods. 1 a 2 CSP, v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha. K návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva.

Podľa ust. § 329 ods. 2 CSP, pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

14. Odvolací súd poukazuje na to, že základnou podmienkou nariadenia neodkladného opatrenia je existencia zákonného dôvodu vedúceho k jeho nariadeniu. Neodkladné opatrenie je inštitút, ktorý je na mieste použiť tam, kde je potrebné bezodkladne upraviť pomery strán sporu, alebo ak je tu obava, že exekúcia bude ohrozená (§ 325 ods. 1 CSP). Vždy je potom potrebné skúmať, či je nárok navrhovateľa neodkladného opatrenia, v tomto prípade žalobcu, osvedčený, a či je neodkladné opatrenie naliehavo potrebné. Pre úspešné uplatnenie nároku na nariadenie neodkladného opatrenia teda zákon vyžaduje osvedčenie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, ako aj naliehavosť potreby takejto úpravy pomerov sporových strán, čiže osvedčenie, že bez úpravy ich právnych pomerov by bolo nejaké konkrétne právo žalobcu ohrozené, pričom hrozba musí byť bezprostredná a reálna. Oba predpoklady musia byť naplnené súčasne, inak nie je možné návrhu vyhovieť. Podľa ust. § 325 ods. 2 písm. d) CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečo sa zdržala alebo niečo znášala.

15. Odvolací súd považuje tiež za potrebné uviesť, že neodkladné opatrenie je výnimočným opatrením, ktoré možno nariadiť len ak je skutočne potrebné bezodkladne upraviť pomery medzi sporovými stranami, teda ak nastane medzi nimi taký stav právnych a faktických vzťahov, ktorý bezpodmienečne vyžaduje rýchly zásah súdu a poskytnutie súdnej ochrany. Nariadenie neodkladného opatrenia z dôvodu potreby bezodkladnej úpravy pomerov v zmysle ust. § 325 ods. 1 CSP je prípustné a opodstatnené len vtedy, ak sa tvrdí alebo osvedčí právny vzťah medzi stranami, ak tento vzťah vyžaduje dočasnú úpravu, ak je navrhovaná bezodkladná úprava naliehavo potrebná, ak sa v právnych vzťahoch medzi stranami nevytvorí nenávratný stav, a ak sa nezasahuje do právnych vzťahov medzi stranami neprimeraným spôsobom. Preto musí navrhovateľ neodkladného opatrenia, v tomto prípade žalobca, osvedčiť jednak uplatnený nárok, ktorý žiada chrániť neodkladným opatrením, právny vzťah medzi stranami sporu, ktorý je potrebné upraviť neodkladným opatrením, ako i tvrdenie, že je tu reálne nebezpečenstvo a bezprostredne mu hroziaca ujma. Nárok žalobcu je osvedčený vtedy, ak sa na základe predložených dôkazov javí aspoň ako pravdepodobný. Ohrozenie práv, nároku a hrozba bezprostrednej ujmy žalobcu musí byť konkrétna, a žalobca ju musí vždy osvedčiť, nestačí ju iba tvrdiť. Chýbajúce osvedčenie bezprostredne hroziacej ujmy nemožno ničím nahradiť, lebo je základnou podmienkou pre nariadenie neodkladného opatrenia, keďže ide o opatrenie, ktoré je namieste nariadiť len vtedy, ak je práve kvôli zabráneniu nejakej reálne hroziacej konkrétnej ujme potrebné bezodkladne, teda rýchlo a okamžite zasiahnuť súdnym rozhodnutím.

16. Možno teda zhrnúť, že ak žalobca navrhol voči žalovanému v 3. rade nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sledoval dosiahnutie úpravy pomerov sporových strán, mal povinnosť osvedčiť svoj nárok, právny vzťah medzi sporovými stranami, ktorý vyžaduje neodkladnú úpravu, a tiež, že bez takejto úpravy pomerov mu vzhľadom na konkrétne konanie žalovaného v 3. rade reálne a bezprostredne hrozí ujma, ktorej môže zabrániť len navrhnutým neodkladným opatrením. V konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia má dokazovanie povahu osvedčovania, pričom osvedčené skutočnosti majú spĺňať atribút vysokej pravdepodobnosti a iba dosiahnutie takejto náležitej miery pravdepodobnosti rozhodujúcich skutočností vedie k splneniu podmienky pre nariadenie požadovaného neodkladného opatrenia. Preukázanie ohrozenia nároku žalobcu, či už subjektívne alebo objektívne, musí byť konkrétne a žalobca ho musí osvedčiť, nestačí len abstraktná (pravdepodobná) možnosť ohrozenia práv

navrhovateľa. Chýbajúce osvedčenie ohrozenia práva navrhovateľa nemožno ničím nahradiť, lebo je základnou podmienkou pre nariadenie neodkladného opatrenia.

17. Odvolací súd uvádza, že dokazovanie v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia nie je dokazovaním v rozsahu vyžadovanom v základnom konaní. To je pojmovo vylúčené. Toto dokazovanie preto teória práva označuje práve ako osvedčovanie. Na rozdiel od dokazovania, osvedčovanie znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Pri ich zisťovaní súd neprihliada a ani nemusí prihliadať na všetky procesné formality, ako je to pri riadnom procesnom dokazovaní. Výsledkom takého postupu je to, že osvedčované skutočnosti sa súdu, so zreteľom na všetky okolnosti prípadu, javia ako nanajvyš pravdepodobné. Aj v tomto konaní je strana povinná označiť tvrdenia a dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, pokiaľ mieni byť úspešná (ust. § 149 a nasl. CSP). Všetky zásady dokazovania platné v civilnom procese sa však nemôžu uplatniť v celej šírke s ohľadom na potrebu poskytnutia rýchlej a účinnej ochrany práv, ktoré majú byť predmetom nariadeného neodkladného opatrenia.

18. Žalobca v podanom odvolaní namietal hodnotenie a vykonanie dôkazov súdom prvej inštancie, doručovanie listín žalovaným v 2. rade v skrátenej lehote a neposkytnutie súčinnosti žalovaným v 1. a 2. rade.

19. Odvolací súd sa stotožňuje s právnym názorom súdu prvej inštancie, že žalobcom uvedené skutočnosti neosvedčujú dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému má byť poskytnutá ochrana. Žalobca svoje tvrdenia žiadnym spôsobom neosvedčil, keďže k svojim tvrdeniam o celkovej hodnote dražených nehnuteľností (resp. o možnosti ich samostatného užívania), o riadnom neoznámení postúpenia pohľadávky, o vyhotovení znaleckého posudku v zrejmom rozpore s platnou právnou úpravou (resp. jeho zrejmych chybách) nepredložil absolútne žiadnu dokumentáciu osvedčujúcu tieto tvrdenia a ani špecifikáciu pohľadávky s právnym dôvodom jej vzniku. K jednotlivým tvrdeniam žalobcu v tomto smere chýbajú akékoľvek listinné dôkazné prostriedky, ktoré majú pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podstatný význam, keďže súd nevykonáva plnohodnotné dokazovanie, ale toto má len povahu osvedčovania. Ak aj žalobca v podanom odvolaní namietal hodnotenie dôkazov súdom prvej inštancie a požadoval, aby súd prvej inštancie dôkazy hodnotil tak, ako je to vyžadované podľa príslušných ustanovení CSP, v súvislosti s vyššie uvedenými žalobcom tvrdými skutočnosťami žiaden dôkazný materiál nepredložil (pokiaľ ide o dôkazy, spis obsahuje len výpis z LV č. XXXX, k. ú. U., dve emailové správy žalobcu a tri oznámenia o uložení zásielky), teda nebolo a nie je možné deklarovať ani len osvedčenie vyššie uvedených skutočností tvrdých žalobcom, pretože tieto z ničoho nevyplývajú. Ohrozenie práv a nároku žalobcu musí byť konkrétne a žalobca ho musí vždy osvedčiť, nestačí ho iba tvrdiť. V rovine tvrdení tak predbežne ostávajú aj ďalšie skutočnosti uvádzané žalobcom v podanom odvolaní o údajnom kontaktovaní žalobcu žalovaným v 3. rade prostredníctvom jemu neznámych osôb.

20. Pokiaľ ďalej žalobca namietal, že mu boli písomnosti zo strany žalovaného v 2. rade zasielané v skrátených odborných lehotách, odvolací súd tu poukazuje na Poštové podmienky - všeobecná časť Slovenskej pošty, kde čl. 21. 1. umožňuje odosielateľovi skrátiť a určiť konkrétnu odbornú lehotu s poznámkou „uložiť...dní“. Právo na doručenie zásielky s 18-dňovou odbornou lehotou nie je výslovnou súčasťou žiadneho zákonného práva vyplývajúceho z platnej a účinnej právnej úpravy. Ide o internú úpravu doručovateľa bez opory v príslušnom všeobecne záväznom právnom predpise, keď odborná lehota 18 kalendárnych dní je navyše lehotou maximálnou, nie výlučnou. Odborná lehota poskytuje adresátovi iba informáciu o dĺžke odbornej lehoty pre vyzdvihnutie zásielky na pošte, avšak uvedené nemá vplyv na posúdenie otázky fikcie doručenia písomností.

21. Poukaz žalobcu uvedený v odvolaní o tom, že sa má pri doručovaní postupovať v zmysle ust. § 111 až § 116 CSP a je zároveň potrebné zohľadniť práve § 116 CSP, pri ktorom sa uvádza lehota nie kratšia ako 15 dní v prípade doručovania zverejnením na úradnej tabuli súdu, nie je správny a ani pre vec relevantný. Je potrebné súhlasiť so žalobcom, že pokiaľ ust. § 10 ods. 1 zákona o dobrovoľných dražbách odkazuje na § 45 až 50 Občianskeho súdneho poriadku, uvedený odkaz už nie je z dôvodu nadobudnutia účinnosti CSP aktuálny. Odvolací súd však zastáva názor, že správne by mal byť nahradený odkazom na § 105 až 114 CSP, pri doručovaní do vlastných rúk bude však rámec použiteľnosti ustanovení CSP limitovaný výhradne na ustanovenie § 111 CSP, ktoré upravuje režim doručovania do vlastných rúk. Odkaz žalobcu na ust. § 116 CSP je vylúčený z dôvodu jeho neaplikovateľnosti pokiaľ ide o doručovanie

písomnosti v celom režime vykonávania dražby, keďže ide o osobitú úpravu doručovania žaloby strane sporu, ktorá je fyzickou osobou, čiže ide o osobitú úpravu doručovania konkrétneho procesného úkonu žalobcu protistrane.

22. Zároveň je potrebné zdôrazniť, že žalobca neuviedol a neosvedčil žiadne relevantné skutočnosti, prečo si v odbernej lehote opakovane nepreberal zásielky od žalovaného v 2. rade, čo konkrétne mu v tom bránilo, keď v uvedenom smere nepredložil súdu žiadne vyjadrenie a dôkazy, ktorými by osvedčil, že v čase uloženia zásielok sa na adrese svojho trvalého pobytu z objektívnych dôvodov nezdržoval a nemohol tak predmetné zásielky prevziať (či už preukázaním napríklad pobytu na dovolenke mimo miesta trvalého pobytu, umiestnenia v zdravotníckom zariadení a podobne....). Okolnosti a dôvody neprevzatia zásielok nijako nevysvetlil a nezodpovedal, prečo si doručované zásielky v úložnej lehote nepreberal, a to trikrát po sebe v relatívne krátkom časovom úseku a všetky od toho istého odosielateľa (žalovaného v 2. rade). Na základe vyššie uvedených skutočností a pre absenciu tvrdenia o akýchkoľvek objektívnych dôvodoch žalobcu pre nepreberanie poštových zásielok od žalovaného v 2. rade vyhodnotil odvolací súd túto námietku ako nedôvodnú.

23. Odvolací súd sa tiež nestotožňuje s názorom žalobcu o nepreskúmateľnosti časti napadnutého rozhodnutia z dôvodu použitia formulácie „toto štádium konania“. Zo všetkých okolností prípadu je celkom zrejmé, že sa táto formulácia vzťahuje k stavu resp. štádiu už prebiehajúceho dražobného procesu, keďže uvedenú formuláciu použil súd prvej inštancie v súvislosti s predloženou mailovou komunikáciou žalobcu uskutočnenou tesne pred konaním samotnej dražby

24. Pokiaľ ďalej žalobca v odvolaní vo vzťahu k žalovanému v 1. rade v súvislosti s poskytovaním súčinnosti poukazoval na ust. § 522 Občianskeho zákonníka, je potrebné uviesť, že toto ustanovenie sa vzťahuje na riadne a včas poskytnuté plnenie zo strany dlžníka, t. j. podľa obsahu zmluvy resp. podľa zákonnej úpravy, čo ale vzhľadom na skutočnosť vymáhania pohľadávky v exekučnom konaní, či prostredníctvom výkonu záložného práva nie je prípad žalobcu. Žalobca ani neuvádza, k akému konkrétnemu porušeniu zákona o dražbách malo dôjsť tým, že žalovaný v 1. rade nereagoval na jeho mailovú komunikáciu. Zároveň je potrebné uviesť, že žalobca ani predloženou mailovou komunikáciou neosvedčil, že by bol pripravený plniť nároky záložného veriteľa (žalovaného v 1. rade), keď z nej vyplýva len návrh žalobcu na splácanie dlhu v splátkach s tým, že sa v prípade konania dražby bude domáhať určenia jej neplatnosti, čomu ale automaticky nezodpovedá povinnosť záložného veriteľa vyhovieť takýmto požiadavkám a poskytnúť mu v tomto smere súčinnosť najmä za stavu, že sa vymáhanie pohľadávky dostalo už do prebiehajúceho dražobného procesu s určeným dátumom konania dražby.

25. Zákon o dobrovoľných dražbách ustanovuje povinnosť veriteľa poskytnúť potrebnú súčinnosť na zistenie pravosti a výšky pohľadávky vo vzťahu k dražobníkovi (§ 13a ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách), na čo nadväzuje povinnosť dražobníka oznámiť dlžníkovi alebo vlastníkovi predmetu dražby výšku pohľadávky s príslušenstvom a nákladmi dražby (§ 17 ods. 9 zákona o dobrovoľných dražbách), ale len na základe ich žiadosti a pri preukázaní totožnosti žiadateľa. Žalobca však v tomto smere opätovne, napriek jeho tvrdeniam o neposkytnutí súčinnosti dražobníkom, žiadnym dôkazom neosvedčil, že by z jeho strany aj reálne došlo k akejkoľvek komunikácii priamo vo vzťahu k dražobníkovi a v nadväznosti na to k porušeniu vyššie uvedenej povinnosti dražobníka poskytnúť mu súčinnosť. Pokiaľ aj v odvolaní poukazoval na ust. § 19 ods. 1 písm. k) zákona o dobrovoľných dražbách, neosvedčil, že by z jeho strany došlo vo vzťahu k dražobníkovi ku konaniu, ktoré by smerovalo k splneniu predpokladov na upustenie od dražby, t. j. zloženie sumy rovnajúcej sa pohľadávke s príslušenstvom vrátane nákladov dražby dražobníkovi pred dražbou na účely splnenia dlhu.

26. Na základe vyššie uvedených skutočností a dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že v posudzovanom prípade neboli splnené podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia, pretože skutočnosti, ktorými mal byť porušený zákon o dobrovoľných dražbách, v zmysle vyššie uvedeného neosvedčujú dôvodnosť nároku žalobcu, či hrubé porušovanie dobrých mravov v procese realizácie dražby na strane žalovaných.

27. Záverom odvolací súd upriamuje pozornosť aj na skutočnosť, že ak by došlo k vydaniu neodkladného opatrenia v znení navrhovanom žalobcom, žalovanému v 3. rade by bolo zakázané nakladať ako aj užívať vydraženú nehnuteľnosť, čo by mohlo znamenať zásah do práv a oprávnených záujmov vydražiteľa. K tomuto záveru dospel odvolací súd najmä z dôvodu, že žalobca ako dlžník porušil svoju

povinnosť splatiť dlh, v dôsledku čoho došlo k vykonaniu dražby, ktorá má slúžiť na uspokojenie nárokov veriteľa, avšak tretej osobe (vydražiteľovi) nemôže byť táto situácia na ujmu, pretože táto nadobudla majetok, ktorý môže zákonným spôsobom užívať. Vydanie neodkladné opatrenie v navrhovanom znení by vzhľadom na v tomto štádiu konania neosvedčenú dôvodnosť nároku žalobcu limitovalo žalovaného v 3. rade ako vydražiteľa nad nevyhnutnú mieru v nepomere k poskytnutej ochrane žalobcu.

28. V súlade s ust. § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania (prvoinštančného i odvolacieho) o nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré nie je neodkladným opatrením vo veci samej, rozhodne aj bez návrhu súd prvej inštancie v rozhodnutí, ktorým sa bude konanie vo veci samej končiť.

29. Odvolací súd takto rozhodol pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 CSP v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).